

Sprawa C-210/09

**Scott SA i Kimberly Clark SAS,
dawniej Kimberly Clark SNC**

przeciwko

Ville d'Orléans

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez cour administrative d'appel de Nantes)

Pomoc państwa — Rozporządzenie (WE) nr 659/1999 — Artykuł 14 ust. 3 —
Odzyskanie pomocy — Zasada skuteczności — Decyzje w sprawie ściągnięcia
należności dotknięte wadą formalną — Uchylenie

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 20 maja 2010 r. I - 4615

Streszczenie wyroku

*Pomoc przyznawana przez państwa — Odzyskanie bezprawnie przyznanej pomocy —
Stosowanie prawa krajowego — Przesłanki i granice
(art. 88 WE; rozporządzenie Rady nr 659/1999, art. 14 ust. 3)*

I - 4613

Artykuł 14 ust. 3 rozporządzenia nr 659/199 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. [88] traktatu WE należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie – w sytuacji gdy kwoty odpowiadające spornej pomocy zostały już odzyskane – uchyleniu przez sąd krajowy, ze względu na wadę formalną, decyzji w sprawie ściągnięcia należności wydanych w celu odzyskania bezprawnie przyznanej pomocy państwa, gdy prawo krajowe zapewnia możliwość usunięcia tej wady formalnej. Przepis ten stoi natomiast na przeszkodzie choćby tymczasowemu wypłaceniu na nowo rzeczonych kwot beneficjentowi tej pomocy.

Artykuł 14 ust. 3 rozporządzenia nr 659/1999 odzwierciedla bowiem wymogi zasady skuteczności, zgodnie z którą państwo członkowskie, które na mocy decyzji Komisji zostaje zobowiązane do odzyskania bezprawnie przyznanej pomocy, ma swobodę w zakresie wyboru środków służących wykonaniu tego obowiązku, o ile wybrane środki nie naruszają zakresu i skuteczności prawa Unii.

Sprawowana przez sąd krajowy kontrola formalnej zgodności z prawem decyzji w sprawie ściągnięcia należności wydanej w celu odzyskania bezprawnie przyznanej pomocy państwa i ewentualne uchylenie tejże decyzji z tego względu, iż przewidziane w prawie krajowym wymogi formalne nie zostały zachowane, winny być postrzegane jako zwykły przejaw obowiązywania zasady skutecznej ochrony sądowej stanowiącej ogólną zasadę prawa Unii. Jednak takie uchylenie mogłoby zasadniczo doprowadzić do powstania po stronie beneficjenta pomocy, który wygrał sprawę, prawa do żądania na podstawie przepisów prawa krajowego ponownego wypłacenia mu kwot odpowiadających zwróconej już pomocy. Tak więc prawo krajowe powinno dysponować instrumentami niezbędnymi do uniknięcia sytuacji, w której uchylenie decyzji w sprawie ściągnięcia należności prowadzi automatycznie do natychmiastowego zwrotu kwoty, jaką podmiot zobowiązany uiszczył w celu zastosowania się do tej decyzji. Właściwy organ powinien być zatem w stanie usunąć wadę formalną, którą jest dotknięta rzeczona decyzja, jednak bez obowiązku choćby tymczasowego wypłacenia beneficjentowi bezprawnie przyznanej pomocy kwot, jakie tenże beneficjent zwrócił, wykonując wspomnianą decyzję.

(por. pkt 20, 21, 25, 27, 33; sentencja)